

Una nena navegant

$\text{♩} = 130$

U - na ne - na na - ve - gant d'un ma - ri - ne -
De - què sus - pi - res tant? El ma - ri - ne -
ret se'n va e - na - mo - rar. Na - ve - gant de nit i
ret li'n va pre - gun - tar: N'és el vent que en ve lle -
di - a i el seu cor sen - ti - a sem - pre sus - pi -
vant, i a la mar va en - trant, i em fa sus - pi -
rar. *Tu en se - ràs la ma - ri - ne - ra,*
rar.
pe - rò no de cap va - por. *Vin - rà la me - va*
lan - xa: *ma - ri - ne - ra del meu cor.*

Una nena navegant

Una nena navegant
d'un marineret se'n va enamorar.
Navegant de nit i dia
i el seu cor sentia sempre sospirar.

-De què sospires tant?
El marineret li'n va preguntar:
-N'és el vent que en ve llevant,
i a la mar va entrant, i em fa sospirar.

*Tu en seràs la marinera,
però no de cap vapor.
Vinrà la meva lanxa :
marinera del meu cor.*

Gronxa que gronxaràs,
la reina seràs de regir el timó.
Mai te marejaràs
i a la mar tindràs un bon protector.

*Tu en seràs la marinera,
però no de cap vapor.
Vinrà la meva lanxa:
marinera del meu cor.*